

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

27. října 2005 *

Ve spojených věcech C-266/04 až C-270/04, C-276/04 a C-321/04 až C-325/04,

jejichž předmětem jsou žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podané rozhodnutími tribunal des affaires de sécurité sociale de Saint-Étienne (C-266/04 až C-270/04 a C-276/04) a cour d'appel de Lyon (C-321/04 až C-325/04) (Francie) ze dne 5. dubna a 24. února 2004, došlými Soudnímu dvoru dne 24., 25. a 29. června, jakož i dne 27. července 2004, v řízeních

Distribution Casino France SAS, původně Nazairdis SAS (C-266/04),

Jaceli SA (C-267/04),

Komogo SA (C-268/04 a C-324/04),

Tout pour la maison SARL (C-269/04 a C-325/04),

Distribution Casino France SAS (C-270/04),

* Jednač jazyk: francouzština.

Bricorama France SAS (C-276/04),

Distribution Casino France 3 SAS (C-321/04),

Société Casino France, právní nástupkyně IMQEF SA, právní nástupkyně JUDIS SA (C-322/04),

Dechrist Holding SA (C-323/04),

proti

Caisse nationale de l'organisation autonome d'assurance vieillesse des travailleurs non salariés des professions industrielles et commerciales (Organic),

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení K. Schiemann, předseda čtvrtého senátu, zastupující předseda prvního senátu, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts (zpravodaj), E. Juhász a M. Ilešič, soudci,

generální advokátka: C. Stix-Hackl,

vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 2. června 2005,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Nazairdis SAS, Jaceli SA, Komogo SA, Tout pour la maison SARL, Distribution Casino France SAS, Distribution Casino France 3 SAS, Société Casino France, právní nástupkyni IMQEF SA, právní nástupkyni JUDIS SA, a Dechrist Holding SA E. Meierem a C. Cassanem, avocats,

- za Bricorama France SAS B. Genestem, O. Davidsonem a C. Medinou, avocats,

- za Caisse nationale de l'organisation autonome d'assurance vieillesse des travailleurs non salariés des professions industrielles et commerciales (Organic) R. Waquetem, avocat,

- za francouzskou vládu G. de Berguesem a S. Ramet, jako zmocněnci,

- za Komisi Evropských společenství C. Giolitem, jako zmocněncem,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 14. července 2005,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce se týkají výkladu článků 87 ES a 88 ES.
- 2 Projednávané žádosti byly podány v rámci řízení, v nichž byla zpochybněna legalita francouzské daně na podporu obchodu a řemeslné výroby.

Vnitrostátní právní rámec

Daň na podporu obchodu a řemeslné výroby

- 3 Článek 3 odst. 2 zákona č. 72-657 ze dne 13. července 1972, kterým se stanoví opatření pro některé kategorie starších obchodníků a řemeslníků (JORF ze dne 14. července 1972, s. 7419), zavedl daň na podporu obchodu a řemeslné výroby (taxe d'aide au commerce et à l'artisanat, dále jen „TACA“).
- 4 TACA je progresivní daň odváděnou přímo maloobchodními prodejny ve Francii, jejichž prodejní plocha je vyšší než 400 m² a jejichž roční obrat je vyšší než 460 000 eur. Míra zdanění je progresivní v závislosti na výši ročního obratu na m².

- 5 V době rozhodné z hlediska skutečností, týkajících se věcí dotčených v původních řízeních, TACA vybírala Caisse nationale de l'organisation autonome d'assurance vieillesse des travailleurs non salariés des professions industrielles et commerciales (národní pojišťovna pro nezávislé organizace starobního pojištění pro osoby samostatně výdělečně činné v průmyslových a obchodních živnostech) (dále jen „Organic“).

Použití výnosu z TACA

Odchodné

- 6 V souladu s články 8 až 10 zákona č. 72-657 byl výnos z TACA nejprve určen k financování zvláštní podpory vyrovnávající odchod, poskytnuté některým obchodníkům a řemeslníkům.

- 7 Článek 106 zákona č. 81-1160 ze dne 30. prosince 1981 (JORF ze dne 31. prosince 1981, s. 3539) o finančním zákonu pro rok 1982, ve znění zákona č. 95-95 ze dne 1. února 1995 (JORF ze dne 2. února 1995, s. 1742) a zákona č. 2002-1575 ze dne 30. prosince 2002 (JORF ze dne 31. prosince 2002, s. 22025), nahradil tuto zvláštní vyrovnávací podporu odchodným. Tento článek stanoví:

„Obchodníci a řemeslníci, kteří byli po dobu nejméně patnácti let pojištěni v systémech starobního pojištění pro osoby činné v řemeslných, průmyslových a obchodních živnostech, mohou na základě své žádosti, pokud jsou jejich příjmy nižší, než strop stanovený nařízením, být příjemci podpory vyplacené uvedenou pojišťovnou po dosažení věku:

- a. šedesátí let, pokud definitivně ukončí veškerou činnost;

[...].“

- 8 Článek 6 nařízení č. 82-307 ze dne 2. dubna 1982 (JORF ze dne 4. dubna 1982, s. 1035), ve znění nařízení č. 91-1155 ze dne 8. listopadu 1991 (JORF ze dne 10. listopadu 1991), stanoví podmínky pro poskytnutí odchodného. Podle tohoto ustanovení místní komise rozhoduje o výši odchodného v mezích stanovených ministerskou vyhláškou v závislosti na „údajích, které charakterizují situaci každého žadatele a zejména stav jeho příjmů a výdajů“.
- 9 Článek 10 ministerské vyhlášky ze dne 13. srpna 1996 (JORF ze dne 29. srpna 1996, s. 12940), ve znění vyhlášky ze dne 3. září 2001 o přepočtu některých částek vyjádřených ve francích na hodnotu v eurech (JORF ze dne 11. září 2001, s. 14495), upřesňuje, že „výše odchodného musí být stanovena mezi 3 140 eury a 18 820 eury pro domácnost a mezi 2 020 eury a 12 100 eury pro jednotlivce“.

Další použití TACA

- 10 Od zavedení TACA její výnos podstatně vzrostl z důvodu nárůstu podílu velkoobchodu na trhu a nárůstu prodejní plochy obchodních podniků na francouzském území.
- 11 Přebytek výnosu z TACA byl přerozdělen do systému základního starobního pojištění osob samostatně výdělečně činných v průmyslových nebo obchodních živnostech, do Fonds d'intervention pour la sauvegarde de l'artisanat et du commerce (nadace pro opatření na zachování řemeslné výroby a obchodu) (dále jen „Fisac“) a do Comité professionnel de la distribution des carburants (živnostenský výbor distributorů pohonných hmot) (dále jen „CPDC“).

— Použití v systémech starobního pojištění

- 12 Článek 40-II zákona č. 96-1160 ze dne 27. prosince 1996 o financování sociálního zabezpečí v roce 1997 (JORF ze dne 29. prosince 1996, s. 19369) doplnil článek L. 633-9 kodexu sociálního zabezpečí o odstavec 6, který stanoví, že část výnosu z TACA je určena k financování základních systémů starobního pojištění osob samostatně výdělečně činných v řemeslných živnostech a osob samostatně výdělečně činných v průmyslových a obchodních živnostech. Jeho výše je rozdělena, úměrně podle jejich účetního schodku, mezi Organic a Caisse nationale d'assurances vieillesse des artisans (národní starobní pojišťovna řemeslníků, dále jen „Cancava“).
- 13 Částka TACA určená k financování systémů dotčeného pojištění je stanovena každoročně meziministerskou vyhláškou.
- 14 Tento normativní text upravující financování systémů základního starobního pojištění byl zrušen článkem 35-IV zákona č. 2002-1575.

— Použití ve prospěch Fisac

- 15 Článek 2 nařízení č. 95-1140 ze dne 27. října 1995 o použití výnosu [z TACA] (JORF ze dne 29. října 1995, s. 15808) stanoví, že část přebytku výnosu z TACA je poukazována na zvláštní účet Fisac.

- 16 V souladu s článkem 1 uvedeného nařízení Fisac financuje jednak společné operace určené na podporu zachování a přizpůsobení obchodu a řemeslné výroby za účelem zachování obchodní činnosti v zeměpisných či profesních odvětvích a společensky prospěšné místní obslužnosti a jednak operace na převod a restrukturalizaci určené obchodním a řemeslným podnikům, jejichž roční obrat je nižší, než částky stanovené vyhláškou ministra zodpovědného za obchod a řemeslnou výrobu.
- 17 Podle článku 8 tohoto nařízení jsou „rozhodnutí [o přidělení podpor] [...] přijata ministrem zodpovědným za obchod a řemeslnou výrobu na základě stanoviska komise“ zřízené tímž nařízením.

— Použití ve prospěch CPDC

- 18 CPDC byl zřízen nařízením č. 91-284 ze dne 19. března 1991 (JORF ze dne 20. března 1991, s. 3874), ve znění nařízení č. 98-132 ze dne 2. března 1998 (JORF ze dne 7. března 1998, s. 3515) a nařízení č. 2001-1048 ze dne 12. listopadu 2001 (JORF ze dne 13. listopadu 2001, s. 18016, dále jen „nařízení č. 91-284“). V souladu s článkem 2 nařízení č. 91-284 je CPDC odpovědný za:

„1. vypracování a provádění akčních programů, jejichž cílem je úprava distribuční sítě pohonných hmot, zlepšení její produktivity, modernizace jejích obchodních podmínek a podmínek řízení a zachování vyrovnané obslužnosti na celém území státu;

2. poskytnutí pomoci dotčeným podnikům, aby mohly provést přijaté programy, a uskutečnění veškerých vhodných studií za tímto účelem;

3. shromáždění informací, které mohou přispět k výše uvedeným účelům, a jejich rozšíření v rámci této živnosti.“

19 Článek 8 téhož nařízení upřesňuje, že rozhodnutí CPDC jsou přijímána správní radou tohoto výboru, že jsou oznamována vládnímu komisaři a státnímu kontrolorovi a že jsou vykonatelná, pokud nikdo z nich neuplatní své veto ve lhůtě patnácti dnů.

20 Nařízení č. 98-132 posílilo prostředky CPDC tím, že jeho příjmy doplnila o část přebytku TACA. Za tímto účelem změnilo článek 9 nařízení č. 91-284 tím, že pod písmenem g) doplnilo bod, který upřesňuje, že: „společná vyhláška ministra zodpovědného za průmysl, ministra zodpovědného za obchod a řemeslnou výrobu a ministra zodpovědného za rozpočet stanoví každoročně strop příjmů určených v tomto rámci živnostenskému výboru distributorů pohonných hmot“.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

21 Dne 11. dubna 2001 každá ze společností, žalujících v původních řízeních ve věcech C-321/04 až C-325/04, podala k tribunal des affaires de sécurité sociale de Saint-Étienne žalobu proti Organic. Těmito žalobami se domáhaly vrácení částek, které

odvedly z titulu TACA v průběhu let 1999 nebo 2000. Tyto společnosti měly za to, že TACA byla zavedena v rozporu s ustanovením čl. 87 odst. 1 ES a čl. 88 odst. 3 ES.

- 22 Rozsudky ze dne 27. ledna 2003 tribunal des affaires de sécurité sociale de Saint-Étienne tyto žaloby zamítl. Žalobkyně v původních řízeních poté podaly odvolání ke cour d'appel de Lyon.
- 23 Dne 7. dubna 2003 žalobkyně v původním řízení ve věci C-276/04 podala žalobu k tribunal des affaires de sécurité sociale de Saint-Étienne proti Organic za účelem vrácení částek, které odvedla z titulu TACA za roky 2000 až 2002.
- 24 Dne 11. dubna 2003 žalobkyně v původních řízeních ve věcech C-266/04 až C-270/04 podaly k uvedenému soudu pět různých žalob proti Organic za účelem vrácení částek, které odvedly z titulu TACA za rok 2001.
- 25 Předkládající soudy v projednávaných věcech se táží, zda byla TACA zavedena v rozporu s čl. 87 odst. 1 ES a čl. 88 odst. 3 ES.

- 26 Cour d'appel de Lyon se tak rozhodnutími ze dne 24. února 2004 (věci C-321/04 až C-325/04) rozhodl přerušit řízení a požádal Soudní dvůr, aby „rozhodl, zda [TACA], vybraná od [žalobkyně], je či, není státní podporou ve smyslu článku 87 ES“.
- 27 Rozhodnutími ze dne 5. dubna 2004 (věci C-266/04 až C-270/04 a věc C-276/04) se tribunal des affaires de sécurité sociale de Saint-Étienne rozhodl přerušit řízení a položit Soudními dvoru následující předběžnou otázku:

„Musí být článek 87 ES vykládán tak, že veřejné podpory, poskytnuté Francií prostřednictvím CPDC [...], Fisac [...], spočívající v podpoře řemeslníkům a obchodníkům při ukončení činnosti a v dotaci systémů starobního pojištění osob samostatně výdělečně činných v průmyslových a obchodních živnostech, jakož i v dotaci systému starobního pojištění osob samostatně výdělečně činných v řemeslných živnostech, představují režimy státních podpor?“

- 28 Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 24. září 2004 byly projednávané věci spojeny.

K předběžným otázkám

Úvodní poznámky

- 29 Z článku 88 odst. 3 ES vyplývá, že Komise musí být informována o projektech směřujících k zavedení nebo úpravě podpor. Má-li za to, že takový projekt není

slučitelný se společným trhem, zahájí neprodleně řízení podle čl. 88 odst. 2, aniž by dotyčný členský stát mohl provést zamýšlená opatření, dokud Komise v tomto řízení nepřijme konečné rozhodnutí.

30 Podpora ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES, provedená za nedodržení povinností vyplývajících z čl. 88 odst. 3 ES, je protiprávní (viz rozsudek ze dne 21. listopadu 1991, *Fédération nationale du commerce extérieur des produits alimentaires a Syndicat national des négociants et transformateurs de saumon*, C-354/90, Recueil, s. I-5505, bod 17). Je věci vnitrostátních soudů chránit práva procesních subjektů při případném nedodržení zákazu provádění podpor ze strany vnitrostátních orgánů tím, že v souladu s vnitrostátním právem vyvodí veškeré důsledky, co se týče jak platnosti aktů připouštějících provedení dotčených podpor, tak vymáhání poskytnutých finančních podpor (viz rozsudek ze dne 27. listopadu 2003, *Enirisorse*, C-34/01 až C-38/01, Recueil, s. I-14243, bod 42).

31 Přestože, jak správně zdůraznila generální advokátka v bodech 29 až 33 svého stanoviska, předkládací rozhodnutí poskytují pouze několik souhrnných informací ke skutkovému a právnímu kontextu sporů v původních řízeních, z uvedených rozhodnutí jasně vyplývá, že veškerá řízení před vnitrostátními soudy se týkají žádostí o vrácení částek zaplacených z titulu TACA.

32 Ze spisů zaslanych Soudnímu dvoru mimoto vyplývá, že žalobkyně v původních řízeních tvrdily v řízeních před vnitrostátními soudy, že TACA je protiprávní, jelikož je spojena s podporami poskytovanými v rozporu s čl. 87 odst. 1 ES a s čl. 88 odst. 3 ES.

- 33 Za těchto podmínek je podstatou předběžných otázek to, zda čl. 87 odst. 1 ES a čl. 88 odst. 3 ES brání vybírání takové daně, jakou je TACA.
- 34 Podle ustálené judikatury daně nespádají do působnosti ustanovení Smlouvy o ES týkajících se státních podpor, ledaže představují způsob financování podpory, takže jsou její nedílnou součástí (rozsudek ze dne 13. ledna 2005, Streekgewest, C-174/02, Recueil, s. I-85, bod 25).
- 35 V případě, že daň je skutečně nedílnou součástí podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES, nedodržení povinností vyplývajících z čl. 88 odst. 3 ES vnitrostátními orgány se dotýká nejen legality podpory, ale i legality daně, která představuje její způsob financování (viz výše uvedený rozsudek Enirisorse, body 43 až 45).
- 36 Je tedy třeba přezkoumat, zda může být taková daň, jakou je TACA, považována za nedílnou součást jedné nebo více podpor ve smyslu výše uvedené judikatury.
- 37 Tvrzené podpory, které jsou napadeny v rámci řízení probíhajících před vnitrostátními soudy a které se podle těchto soudů mohou dotýkat legality TACA z titulu ustanovení Smlouvy týkajících se státních podpor, spočívají jednak v osvobození maloobchodních prodejen s prodejní plochou menší než 400 m² nebo

uskutečňujících roční obrat nižší než 460 000 eur od TACA (dále jen „malé plochy“) a jednak v různých opatřeních financovaných z výnosu z TACA.

38 Je namístě jednotlivě přezkoumat tato různá opatření.

Osvobození malých ploch od daně

39 Žalobkyně v původních řízeních tvrdí, že osvobození malých ploch od TACA představuje podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES. Jedná se o selektivní zvýhodnění poskytnuté ze státních prostředků, které může ovlivnit hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy. Vzhledem k tomu, že daň s jejím osvobozením představuje neoddělitelný celek, je nedílnou součástí podpory.

40 V tomto ohledu musí být připomenuto, že aby mohla být daň považována za nedílnou součást podpory, musí na základě relevantní vnitrostátní právní úpravy existovat vztah závazného určení mezi daní a podporou v tom smyslu, že výnos z daně je nezbytně určen k financování podpory. Jestliže takový vztah existuje, ovlivňuje výnos z daně přímo rozsah podpory, a v důsledku toho i posouzení slučitelnosti této podpory se společným trhem (viz výše uvedený rozsudek Streekgewest, bod 26)

- 41 Neexistuje nicméně žádný vztah závazného určení mezi daní a osvobozením jedné kategorie podniků od uvedené daně. Uplatnění osvobození od daně a jeho rozsah totiž nezávisí na výnosu z daně (viz výše uvedený Streekgewest, bod 28).
- 42 Takto Soudní dvůr rozhodl, že dlužník daně se nemůže dovolávat toho, že osvobození jiných podniků představuje státní podporu, aby se vyhnul zaplacení uvedené daně (viz rozsudek ze dne 20. září 2001, Banks, C-390/98, Recueil, s. I-6117, bod 80).
- 43 Z toho vyplývá, že i za předpokladu, že osvobození malých ploch od daně představuje podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES, případná protiprávnost podpory se nemůže dotknout legality TACA.
- 44 Z výše uvedeného tedy vyplývá, že případná protiprávnost osvobození malých ploch od TACA se nemůže dotknout legality samotné daně, takže podniky, které jsou dlužníky TACA, se nemohou před vnitrostátními soudy dovolávat případné protiprávnosti osvobození, aby se vyhnuly zaplacení uvedené daně nebo získaly její vrácení.

Různá použití výnosu z TACA

- 45 Podle žalobkyň v původních řízeních představují veškerá různá použití výnosu z TACA státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES, které byly poskytnuty v rozporu s čl. 88 odst. 3 ES.
- 46 Musí být nicméně připomenuto, že v kontextu původních řízení, která se všechna týkají žádostí o vrácení daní, o kterých žalobkyně tvrdí, že jsou s ohledem na čl. 87 odst. 1 ES a čl. 88 odst. 3 ES protiprávní, je otázka, zda různá opatření financovaná TACA představují státní podpory, relevantní pouze za předpokladu, že bude prokázáno, že existuje vztah závazného určení mezi daní a dotčenými opatřeními (viz výše uvedený rozsudek Streekgewest, bod 26).
- 47 Podle žalobkyň v původních řízeních takový vztah závazného určení mezi TACA a opatřeními financovanými touto daní existuje. Výnos z TACA totiž není určen státní pokladně. Cílem právní úpravy zavádějící TACA je naopak zvláště financování podpory některým kategoriím obchodníků, kteří jsou v konkurenčním vztahu s osobami povinnými k této dani.
- 48 Pokud jde nejprve o odchodné (viz body 6 až 9 tohoto rozsudku), musí být uvedeno, že v souladu s dotčenými vnitrostátními předpisy je financování tohoto opatření zajištěno TACA. Nicméně na rozdíl od tvrzení žalobkyň v původních řízeních, existence vztahu závazného určení mezi TACA a odchodným z vnitrostátního právního rámce nevyplývá.

- 49 Za tímto účelem musí být uvedeno, že výše odchodného poskytnutého obchodníkům a řemeslníkům, kteří definitivně ukončí svoji činnost, je, jak bylo uvedeno v bodu 9 tohoto rozsudku, „stanovena mezi 3 140 eury a 18 820 eury pro domácnost a mezi 2 020 eury a 12 100 eury pro jednotlivce“. Výše skutečně vyplaceného odchodného nezávisí na výnosu z daně, ale je v souladu s článkem 6 nařízení č. 82-307 ze dne 2. dubna 1982 stanovena „místní komisí“ v mezích stanovených ministerskou vyhláškou v závislosti na „údajích, které charakterizují situaci každého žadatele a zejména stav jeho příjmů a výdajů“.
- 50 Vnitrostátní právní úprava dotčená v původním řízení je odlišná od právní úpravy, která byla předmětem přezkoumání ve věci, ve které byl vydán rozsudek ze dne 25. června 1970, Francie v. Komise (C-47/69, Recueil, s. 487, bod 20), který stanovil, že podpora zavedená touto právní úpravou se zvýšila „ve stejné míře, jako se zvýšil výnos z daně“.
- 51 Rovněž podle vnitrostátní právní úpravy dotčené ve věci, v které byl vydán výše uvedený rozsudek Enirisorse, měl výnos z daně přímý vliv na rozsah poskytnutého hospodářského zvýhodnění. V uvedené věci totiž uvedená právní úprava výslovně stanovila, že dvě třetiny výnosu z daně budou poskytnuty konkrétnímu přístavnímu podniku.
- 52 Ve věcech v původních řízeních naopak neexistuje žádný vztah mezi výnosem z TACA a výší odchodného poskytnutého obchodníkům a řemeslníkům, kteří definitivně ukončí svoji činnost. Dotčená vnitrostátní právní úprava totiž nezávisle na výnosu z daně stanoví výši odchodného mezi hodnotou minimální a hodnotou maximální. Je tak věcí místní komise, aby určila výši odchodného pouze v závislosti na osobní situaci dotčených obchodníků a řemeslníků. Jelikož nemá výnos z daně vliv na rozsah zvýhodnění poskytnutého obchodníkům a řemeslníkům z titulu

odchodného, neexistuje mezi TACA a odchodným vztah závazného určení ve smyslu judikatury uvedené v bodě 40 tohoto rozsudku.

- 53 Za těchto podmínek nemůže být legalita TACA dotčena případnou protiprávností odchodného s ohledem na ustanovení Smlouvy týkající se státních podpor.
- 54 Pokud jde dále o použití části výnosu z TACA k financování systémů základního starobního pojištění osob samostatně výdělečně činných v řemeslných živnostech a osob samostatně výdělečně činných v průmyslových a obchodních živnostech (viz body 12 až 14 tohoto rozsudku), musí být uvedeno, že pojišťovny, které jsou příjemci této části výnosu z TACA (Organic a Cancava), spravují systém základního sociálního zabezpečení, založený na principu solidarity. Vzhledem k tomu, že činnost, kterou vyvíjejí dotčené pojišťovny, není hospodářskou činností (rozsudek ze dne 16. března 2004, AOK-Bundesverband a další, C-264/01, C-306/01, C-354/01 a C-355/01, Recueil, s. I-2493, bod 47), čl. 87 odst. 1 ES se na financování této činnosti nevztahuje.
- 55 Mimoto dotčená vnitrostátní právní úprava každopádně nijak nestanoví závazný vztah určení mezi TACA a systémy starobního pojištění řemeslníků a obchodníků. V souladu s článkem 40-II zákona č. 96-1160 je totiž částka TACA, určená k financování dotčených systémů pojištění, stanovena každoročně společnou vyhláškou příslušných ministrů. S ohledem na posuzovací pravomoc těchto ministrů nelze uznat, že má výnos z TACA přímý vliv na rozsah zvýhodnění poskytnutého dotčeným pojišťovnám, které jsou jeho příjemci (viz rozsudek ze dne 13. ledna 2005, Pape, C-175/02, Recueil, s. I-127, bod 16). Ostatně ze spisů předložených Soudnímu dvoru vyplývá, že částka určená pro Organic a Cancava byla každým rokem vždy stanovena na 45 730 000 eur bez ohledu na výnos z TACA.

- 56 Konečně, ani na základě údajů ze spisů předložených Soudnímu dvoru nenasvědčuje nic tomu, že existuje vztah závazného určení mezi TACA a opatřeními financovanými ze strany Fisac (viz body 15 až 17 tohoto rozsudku) a CPDC (viz body 18 až 20 tohoto rozsudku). Posuzovací pravomoc, kterou na základě článku 8 nařízení č. 95-1140, resp. článku 4 nařízení č. 91-284 mají Fisac a CPDC, jakož i příslušní ministři, pokud jde o použití peněžních prostředků pocházejících z výnosu z TACA, vylučuje existenci takového vztahu závazného určení (viz výše uvedený rozsudek Pape, bod 16).
- 57 Tedy za předpokladu, že Fisac a CPDC financují opatření, která mohou být kvalifikována jako státní podpory, nemůže být legalita TACA dotčena případnou protiprávností těchto podpor s ohledem na ustanovení Smlouvy týkající se státních podpor.
- 58 Z výše uvedeného vyplývá, že čl. 87 odst. 1 ES a čl. 88 odst. 3 ES musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vybírání takové daně, jakou je TACA.

K nákladům řízení

- 59 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

Článek 87 odst. 1 ES a čl. 88 odst. 3 ES musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vybírání takové daně, jakou je francouzská daň na podporu obchodu a řemeslné výroby.

Podpisy.